

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Departementet
J.nr. MST-001-04728

Den 9. maj 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 19. april 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 603 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 603 (alm. del)

Mener ministeren, at man burde have anvendt forsigtighedsprincippet og indført et midlertidigt forbud mod propyl- og butylparaben indtil man havde fået afklaret de videnskabelige usikkerheder omkring de tilladte koncentrationer?

Svar

Kosmetik er totalharmoniseret i EU, og vi har derfor som udgangspunkt ikke mulighed for at indføre national lovgivning på området. Dog har vi med reference til sikkerhedsklausulen i kosmetikdirektivet mulighed for at indføre nationale bestemmelser af midlertidig karakter. Bruger man sikkerhedsklausulen, skal man dog have begrundet formodning om, at der kan være risiko for menneskers sundhed.

I 2005 var mistanken om, at visse parabener kunne være hormonforstyrrende lige opstået, og der fandtes ikke ret meget videnskabelig litteratur eller undersøgelser af emnet. Miljøstyrelsens 2 års projekt blev offentliggjort i 2009, og Fødevareinstituttets oversigtsartikel blev offentliggjort i 2010. Det er primært disse to rapporter, som er lagt til grund for det nationale forbud. Det ville derfor ikke have været juridisk muligt at indføre et nationalt forbud tilbage i 2005 – vi ville ikke have kunnet retfærdiggøre, at der var begrundet formodning om, at visse parabener var skadelige for menneskers sundhed.

Det skal bemærkes, at nogle af parabenerne på forhånd var vurderet af eksperter til at være sikre at anvende i kosmetik og i fødevarer, og at de var og er opført på en positivliste til kosmetikdirektivet. Der var derfor, allerede da mistanken opstod i 2005, data der retfærdiggjorde, at parabenerne var sikre ud fra en mere generel sundhedsmæssig betragtning. Dette faktum skal tages med i betragtning, før man introducerer et forbud baseret på nye, usikre data.

Jeg mener derfor, at det var en rigtig beslutning, at vi ventede med det nationale forbud, til vi havde flere undersøgelser og rapporter, der kunne retfærdiggøre forbuddet.

Karen Ellemann / Michel Schilling